

Na srdci

(in)formační měsíčník vikariátu

10/24 *Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

FARNOST: Božejov

Doporučený
příspěvek 30 Kč

Historie ukazuje, že Bůh s námi počítá i ve stáří

Drazí přátelé,

měsíc říjen nám kromě jiného nabízí i vzpomínku na dva papeže 20. století. Mnozí z nás máme v živé paměti papeže Jana Pavla II. (má svátek 22. října). Ale já se zastavím u papeže Jana XXIII. (má svátek 11. října).

*Vlastním jménem se jmenoval Angelo Giuseppe Roncalli a mezi nejdůležitější činy jeho pontifikátu náleží svolání druhého vatikánského koncilu a vydání encykliky *Pacem in terris*. Jeho diplomatické charizma mu dalo přezdívku papež míru. Ani jeho pokročilý věk mu nebránil, aby konal velké věci. Ale to vidíme skoro u všech papežů a patří mezi ně i ten současný – František.*

Naše generace oslavuje mládí a také člověka, který podává velký výkon. V Bibli však objevíme Boha, který koná mimo naše chápání. Abrahám je člověk, který to nejlepších, ale i nejnáročnějších, zažil právě až jako starý muž.

Hospodin neoslovil mladého muže, jehož fyzická síla a energie ho předurčuje k boji a překonávání překážek. V podzimu svého života byl Abraham nucen zládnout úkoly fyzicky i psychicky náročné.

A podobně v životě obou papežů objevíme společné črty: projevovali lásku k lidem i k Bohu, zodpovědnost za sebe a své blízké, byli ochotni se neustále učit, uměli se vzdávat starého a přijímat nové.

Věřím, že jejich život je povzbuzením pro každého z nás a naše stárnutí. Bůh s námi počítá i v pokročilém věku, i tehdy můžeme konat velké věci. Milovaní, nemějme tedy strach stárnout v Boží blízkosti.

**P. Heřman Josef Róbert Dobranský,
farář v Červené Řečici**

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Registrace: MK ČR E 24463.

Příští uzávěrka: 16. 10. Jedno číslo vyjde asi na 30 Kč. V nákladu 600 kusů tiskne Rain, Jindřichův Hradec. Děkujeme za příspěvky.

Výběr z liturgického kalendáře - 10/2024

1. Sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2. Svatých andělů strážných
4. Sv. Františka z Assisi
- 6. Sedmadvacátá neděle v mezidobí**
7. Panny Marie Růžencové
11. Sv. Jana XXIII., papeže
- 13. Osmadvacátá neděle v mezidobí**
14. Sv. Kalista I., papeže a mučedníka
15. Sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16. Sv. Hedviky, řeholnice
17. Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
- 18. Sv. Lukáše, evangelisty, svátek**
- 20. Devěťadvacátá neděle v mezidobí**
22. Sv. Jana Pavla II., papeže
23. Sv. Jana Kapistránského, kněze
24. Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
- 27. Třicátá neděle v mezidobí**
- 28. Sv. Šimona a Judy, apoštolů, svátek**
31. Sv. Wolfganga, biskupa

Na číslo 87777 ve tvaru:
DMS CHARITAPOMOC 90
DMS CHARITAPOMOC 190

**CHARITA
PRO OBĚTI
POVODNÍ**

Č. ú.: 44665522/0800, VS 906

Kalendárium - náš vikarát

Horní Cerekev a okolní farnosti

- 4. 10., první pátek Počátky - 17.00 adorace a svátost smíření, 18.00 mše sv.
- 5. 10., pouť do Strakonice - 6.16 rychlík Rožmberk odjíždí z H. Cerekve (jízdenka: celodenní Jihočeský kraj); nebude mše v Žirovnici
- 6. 10., po mši v Počákách – Farní kafe v Modré hvězdě
- 20. 10., po mši v Horní Cerekvi - možnost koupě Misijního koláče
- 31. 10., 12.00 - 18.00, Veselá - adorace Nejsvětější svátosti

Chvojnov a okolní farnosti

- 4.10., 18.00 – Chvojnov, 1. pátek (mše, adorace k Nejsv. svátosti)
- 11.10., 18.00 – Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi
- 18.10., 17.00 – Chvojnov, adorace před Nejsv. svátostí, 18.00 – mše
- 19.10., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakátek**)
- 20.10., 10.00 – Chvojnov, slavnost biřmování/ misijní neděle

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

- 5. 10., 16.00, Ctiboř - mše svatá, po ní přednáška (**viz plakátek**)
po změně času (26. - 27. 10.) se mění tyto časy:
 - Kamenice n. L., středa a pátek: z 18.00 na 17.00
 - Těmice, Hojovice, sobota: z 18.00 na 17.00(kromě 3. soboty, kdy je mše ve stejný čas v Hojovicích)
- ostatní časy mší zůstávají stejné
- 1. 11., Kamenice n. L., mše: 8.00 (+snídaně) a 17.00 (+požehnání)
- 2. 11., mše: Kamenice n. L. Bradlo 9.30, Častrov 11.00, Těmice 17.00

Nový Rychnov a okolní farnosti

- 7. 10., 9.30, Dušejov - mše svatá s udílením svátosti biřmování
- 15. 10., 18.00, Řeženčice - mše svatá
- 26. 10., 10.00, Sázava - mše svatá, žehnání kaple sv. Václava po celkové rekonstrukci s účastí otce biskupa Vlastimila pobožnosti na hřbitově:
 - 27. 10., 11.45, Branišov
 - 2. 11., 10.00 Smrčná a 18.00 Dušejov
 - 3. 11., 15.00 Nový Rychnov

Pelhřimov a okolní farnosti

2. 10.; 16. 10., 30. 10., po mši sv. (cca 18.45), Pelhřimov - biblické hodiny, učebna na faře
2. 10.; 24. 10., 21.00, Pelhřimov, kostel - modlitba celého růžence (jako odpověď na Mariinu výzvu z Medžugorje)
3. 10.; 17. 10. ; 31. 10., 19.00, Pelhřimov, sál - společenství mužů středy (2. 10. až 30. 10), po mši (cca 18.45), Pelhřimov, kostel - modlitba růžence
4. 10., 22.00 – Pelhřimov, sál, Modlitby mužů
5. 10., 7.30 – Pelhřimov, kostel, Živá růže, po mši snídaně
10. 10.; 24. 10., 19.00, Pelhřimov, sál - společenství žen
10. 10.; 24. 10., 19.00, Pelhřimov, knihovna na faře - setkání nad evangeliem sv. Marka
11. - 13. 10., Pelhřimov, farní sál, 40hodinová adorace (Modlitby matek - pátek 18.30-20.30 společná adorace, sobota 7.30 mše svatá)
18. 10.; 25. 10., 17.00, Pelhřimov, fara - hudební skupinka dětí a mládeže, kteří jsou ochotni zpívat a hrát při páteční mši svaté
19. 10., 18.00 – Pelhřimov, Mariánské večeradlo (**viz plakátek**)
20. 10., po mši svaté v 9.00 – farní kavárna na faře (**plakátek a text**)
úterky (1. 10. až 29. 10), 19.00 - Pelhřimov, farní sál - společná modlitba chval, díky, přímluv s písní a sdílením i krátkým vyučováním

Želivský klášter - plán akcí do konce roku

4.-6.10. 2024	Učednictví III
18.-20.10. 2024	Prorocký víkend
21.-26.11. 2024	Seminář Otcovo srdce
29.11. – 1.12. 2024	Učednictví IV
13.-15.12. 2024	Víkend pro chlapy

(v minulém čísle zpravodaje zde byly chybně uvedeny i neveřejné akce, za to se omlouváme, platí tedy tento plán)

Nabídka kroužků Sítě na tento rok je stále otevřená

V letošním školním roce 2024/25 nabízí středisko volného času Sít' více jak **14 pravidelných zájmových kroužků**, počínaje náboženstvím, florballem ve dvou skupinách, předškolními kroužky až po kroužky keramiky nebo šikovných rukou.

Nově nabízíme zájmové kroužky i ve spolupráci se **ZŠ a MŠ ve Vyskytné a se ZŠ a MŠ Božejov** - viz plakátky na následující dvojstraně.

V některých kroužcích jsou stále volná místa a můžete se do nich přihlásit i během měsíce října.

Vpravo je odkaz na přihlašování a seznam kroužků:

FLORBALOVÝ KROUŽEK

PRO STARŠÍ ÚČASTNÍKY

13+

ÚTERÝ: 17:30 - 19:05

VELKÁ TĚLOCVIČNA

SPŠ a SOU PELHŘIMOV ul. KOMENSKÉHO 1467, PELHŘIMOV

ZAČÍNÁME V ŘÍJNU

PŘIHLÁŠKY, INFORMACE: www.svcsit.cz

ZÁJMOVÝ KROUŽEK 2024/25

HRAVÝ A ZVÍDAVÝ PŘEDŠKOLÁK

**5 - 6 LET
PELHŘIMOV**

PONDĚLÍ 14:45 - 15:45

PONDĚLÍ 15:55 - 16:55

**VEDOUCÍ: MGR. KATEŘINA ETTLEROVÁ,
MGR. MARKÉTA PATÁKOVÁ
PŘIHLÁŠKY A INFORMACE: WWW.SVCSIT.CZ**

hudební kroužek

2024/2025

STŘEDISKO VOLNÉHO ČASU SÍŤ, PELHŘIMOV

ZÁKLADY HRY NA KYTARU

KYTARA PRO ZAČÁTEČNÍKY

pro zájemce od 10 let

podmínkou je vlastní akustická kytara

počet dětí ve skupince max. 3

čas kroužku: po vzájemné domluvě

základní akordy a rytmy
doprovod k písňím
různých žánrů

ZAČÍNÁME V ŘÍJNU

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE:

WWW.SVCSIT.CZ

KERAMICKÝ KROUŽEK

TVOŘENÍ – GLAZOVÁNÍ – ZDOBNÉ SKLEM A JINÝMI MATERIÁLY

PONDĚLÍ 12:30 – 13:30 (září–květen)

DĚTI OD 5 LET (předškolního věku)

KERAMICKÁ DÍLNA ZŠ Vyskytná

800,- Kč/školní rok

vedoucí: Radka Štefllová

přihlášky a informace: www.svcsit.cz

ŠIKOVNÉ RUCE

ŠITÍ – PLETENÍ – HÁČKOVÁNÍ – DRÁTKOVÁNÍ – VYRÁBĚNÍ ZE DŘEVA

ČTVRTEK 14:15 – 15:30 (říjen–květen)

DĚTI 1. – 5. ročník ZŠ

UČEBNA VÝTVARNÉ VÝCHOVY ZŠ Vyskytná

700 Kč/školní rok

vedoucí: Lenka Plátová Homolková

přihlášky a informace: www.svcsit.cz

Dny domácí hospicové péče

6/10/24

19:00 Mše svatá za klienty

Kostel svatého Bartoloměje, Pelhřimov

9/10/24 Papučový den

11:00 Pokus o rekord v papučích

Masarykovo náměstí, Pelhřimov

16:00 První pomoc záchranáře

Beseda s Lukášem Barešem

Malá scéna KD Máj, Pelhřimov

Blíží se Dny domácí hospicové péče

Také letos se Charita Pelhřimov aktivně připojuje ke kampani Dožít doma. Vyberte si z několika akcí a symbolicky podpořte činnost domácí hospicové péče (**viz plakát nalevo**).

Z praxe mobilních hospiců vyplývá, že vážně nemocní lidé nebo jejich pečující odkládají nástup do hospice na poslední chvíli. Doba v péči hospice je pro mnohé pouhým čekáním na smrt. Opak je pravdou, jak dokládají příběhy mnohých pečujících. Díky specializované paliativní péči zdravotníků se mnohým pacientům uleví od bolesti a dalších symptomů nemoci natolik, že mohou svoji pozornost upřít na prožití zbývajících času s blízkými a rodinou.

Podporu v těžkém čase dostává i rodina. Hospicová péče tedy není o smrti, ale o kvalitním životě před ní. A díky mobilním hospicům může tento čas trávit pacient doma, kde to má rád. Právě tento vzkaz chceme sdílet s veřejností v týdnu kampaně. Nebojte se kontaktovat pelhřimovskou Domácí hospicovou péči Iris (*více viz také příběh na konci našeho časopisu - pozn. red.*) nebo jiný mobilní hospic ve vašem okolí včas.

Tomáš Březina, Charita Pelhřimov

*Mariánské
večeradlo*

*21.9.2024 od 18 hodin
19.10.2024 od 18 hodin*

*kostel sv. Bartoloměje
v Pelhřimově*

...nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

Dožít doma

Papučový den a pokus o rekord

9/10/24 | 11:00

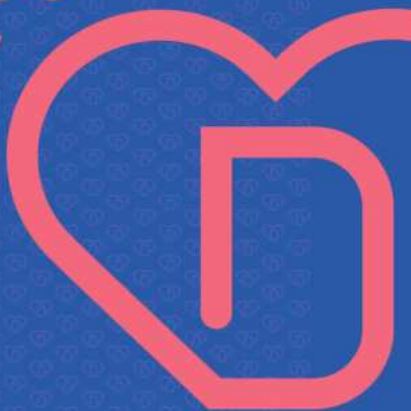
Masarykovo náměstí | Pelhřimov

Nazujte tento den papuče a vyjádřete podporu činnosti mobilních hospiců.

Pod dohledem zástupce Agentury Dobrý den se pokusíme překonat rekord z roku 2019, kdy se nás v papučích sešlo 259.

www.pelhrimov.charita.cz

www.hospital-pe.cz

SVATOVÁCLAVSKÁ MŠE SVATÁ

5. ŘÍJNA OD 16 HODIN
V KAPLI NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
VE CTIBOŘI

PŘEDNÁŠKA

5. ŘÍJNA OD 17 HODIN
ve staré škole ve CTIBOŘI

PUTOVÁNÍ EGYPTEM

s PhDr. NAĎOU FUKOVOU

ÚNOROVÉ PUTOVÁNÍ EGYPTEM - Z HURGHADY DO ABÚ SIMBELU PO
NILU A ZPĚT PŘES SAKKARU DO KÁHIRY.

Vstupné dobrovolné

Ještě jsou **volné vstupenky** na koncert Spirituál Kvartetu (navazuje na Spirituál Kvintet s Jiřím Tichotou a Dušanem Vančurou). Lístky si lze vybrat přímo na **www.malice-kremesnicka.cz** kliknutím na plakát v levém sloupci hlavní stránky, poté budete přesměrováni na portál reenio, kde si po registraci vyberete místenku a posléze zaplatíte.

Na YT kanálu "Matice Křemešnická" lze zhlédnout přednášky letošního Křemešnického léta.

CHVÁLY

CHVOJNOV

19. října 2024 | 19:00

Farní kostel

SEŠLI SVÉHO DUCHA, HOSPODINE, A OBNOVIŠ TVÁŘ ZEMĚ, ALELUJA.

svátost smíření

rozhovor s knězem

Farnost Pelhřimov

Farní kavárna

Každou **3. neděli** v měsíci
po dětské mši svaté
ve farním sále

pro každou
generaci

možnost
setkání

káva/čaj

pochutnáš
si

Těšíme se na tebe

BISKUP MONS. VLASTIMIL KROČIL A VIKARIÁT STRAKONICE VÁS ZVOU NA

DIECÉZNÍ POUŤ

5. 10. 2024 | STRAKONICE-HRAD

9.00 RŮŽENEC | **9.30 MŠE SV.**
SAMOSTATNÝ PROGRAM PRO DĚTI
11.00 PŘEDNÁŠKY

o modlitbě
KARMELITÁN
P. PAVOL POLA

životopisná přednáška
NUNCIUS
MONS. JUDE THADDEUS OKOLO

o vztazích v rodině
MANŽELÉ I
IMLAUFOVI

12.30 TEÁTR PAVLA ŠMÍDA
14.30 ZÁVĚREČNÉ POŽEHNÁNÍ

TUTO POUŤ FINANČNĚ PODPOŘILO MĚSTO STRAKONICE A SPOLEK MOST-ČESKÉ BUDĚJOVICE

WWW.DIECEZNIPOUT.CZ

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

3. - 8. 10., Vranov u Brna, seminář Otcovo srdce - uzdravení a obnovení vztahu k Bohu, český tým Otcovo srdce

4. - 6. 10., Pardubice, Alfa pro mládež - salesiánské středisko mládeže, ukázkový večer Alfy (modlitby za druhé, jak zvát na Alfou, jak vést diskusi)

5. 10., Strakonice, Diecézní pouť (viz plakátek)

6. - 10. 10., Lomec, Exercicie pro každého s otcem biskupem Pavlem Posádem - praktické uvedení do modlitby a ticha, biblické úryvky

10. - 11. 10., Olomouc, Bible leadership - vedení zdravé a prosperující firmy, charakter lídra, řešení konfliktů a budování kvalitních vztahů. Pořádá Křesťanský podnikatel. Lektoři: P. Húšť, D. Žárský, P. Hošek

11. 10., Praha, VOŠ Jabok, konference Křesťané a proměny evangelizace - přednášky 8-18 hodin: T. Halík, M. Kaplánek, J. Zajíc a další

18. - 20. 10., Hosín, Duchovní obnova: Znovu zakusit modlitbu Páně - mše, adorace, korunka, rozjímání nad Písmem. Vede T. van Zavrel

18. - 21. 10., Králíky, 8. pouť rodičů, kteří přišli o dítě - ztišení, modlitby, chvály, doprovázení, přímlovná modlitba.

26. - 31. 10., Medžugorje, chlapská pouť s P. Šebastiánem Smrčinou - 26. ráno odjezd z Hájku, 27. výstup na Velki Vilinac (2113 m.) v přír.park Blidinje, Medžugorje - Podbrdo, Križevac, svědectví Cenacolo a Goran, 31. ráno návrat

29. 10., 17.30, Praha, přednáška Roberta Barrona - americký biskup, teolog, publicista a zakladatel evangelizační organizace World on Fire, vystoupí ve Vlasteneckém sále Karolina

Poutní mše svatá v Novém Rychnově 18. srpna

V sobotu 14. září se z důvodu nepřízně počasí neuskutečnila Pout' rodin ke sv. Anně u Pohledu. Těšit se můžeme na příští rok, kdy věříme, že nám počasí popřeje. (pk)

Foto: Stanislava Tichá

Vikariátní setkání na Křemešníku s otcem biskupem

V sobotu 7. září proběhlo na Křemešníku vikariátní poutní setkání. Mši svatě předcházela modlitba růžence a vše zakončily litanie. Hlavním celebrantem byl náš otec biskup Pavel Posád, který se zdržel i na následující posezení v ambitech, které bylo dobrou příležitostí pro setkání a rozhovory mezi poutníky i duchovními.

Foto: Jakub Hunal / Člověk a víra

Rok modlitby je přípravou na Jubilejní rok 2025

Křemešnické vikariátní setkání se odehrálo v rámci **Roku modlitby**, který je přípravou na Jubileum 2025. Papež František při vyhlášení Roku modlitby řekl: „Prosím vás, abyste zintenzivnili modlitbu, abychom se tak připravili na dobré prožití této události milosti a zakusili sílu Boží naděje.“

K jubilejnímu Svatému roku 2025 vydali **pastýřský list** naši biskupové (četl se v kostelích 8. září). Vybíráme z něj úryvky: *Svaté roky (nebo též Jubilejní roky) se slaví pravidelně jednou za čtvrt století a mezi těmito Svatými roky mohou být vyhlášeny Svaté roky mimořádné. Svatý rok 2025 bude zahájen otevřením Svaté brány vatikánské baziliky svatého Petra o vígilli Narození Páně a skončí uzavřením bran o slavnosti Zjevení Páně, 6. ledna 2026. V diecézích proběhne zahájení Jubilejního roku o svátku Svaté rodiny v neděli 29. prosince 2024.*

*(...) Společně vstoupíme do Milostivého léta, v němž církev jako tajemné tělo Kristovo bude zvlášť hojně čerpat z pokladnice Božího milosrdenství. Ježíšův příkaz „otevři se“ může být pro nás povzbuzením, abychom se nebáli otevřít svá srdce a čerpat u Boha vše, co potřebujeme, především odpuštění a duchovní uzdravení. S Božím odpuštěním jsou v průběhu roku spojeny mimořádné odpustky, udělované při poutích na svatá místa a při návštěvě těchto míst. Zvláštním cílem poutí z celého světa se stane Řím. (...) Proto vás ve dnech **28. až 30. března zveme na národní pouť do Říma.** "*

(...) Papež František v letošním Roce modlitby navrhuje, abychom častěji přistupovali ke svátosti smíření. Přeje si, aby síla pokání věřících a jejich touha po obrácení zastínila bezbožnost světa, zmítaného neklidem, válkami, zmatky a nenávistí, které vedou ke smrti. Svatý otec nás již letos volá k intenzivnější modlitbě, která nás spojuje s Pánem, uvádí nás do osobního vztahu s Kristem a probouzí v nás vědomí, že bez Boha nic nezmůžeme.

Celý pastýřský list:

Lukavečtí během pouti rozjímali verše z evangelia

PĚŠÍ PUTOVÁNÍ DO ŽELIVA

na poutní slavnost
Narození Panny Marie

SOBOTA 7.9.2024

Lukavečtí farníci, podpořeni farníky z Mladé Vožice, se již poosmé vydali v obnovené tradici na pěší pouť do Želiva. Takto krátce by stačilo o akci informovat. Ale chci se s vámi podělit i o další věci. Nejdříve chci za nás všechny poděkovat Míle Jílkové za organizaci.

Co nás na začátku míle překvapilo, bylo, že jsme den zahájili mší svatou (protože pouť vyšla na 7. září, první sobotu v měsíci), na jejímž konci jsme dostali požehnání pro poutníky od místního kněze P. Siarda Sklenky. Sice vypadalo, že bude hodně horké počasí, ale celou cestu nás provázel příjemný větřík.

Jako téma jsme tentokrát měli citát z Markova evangelia: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“

Čtyřiadvacetkilometrová pouť byla rozdělena na několik etap, během níž jsme rozjímali verše k tomuto tématu. Nejdříve jsme byli vedeni k obnovení svého osobního rozhodnutí pro Krista, uvědomili jsme si také a připomněli, že „beze mě nemůžete nic“ (J 15,5) – tedy ani kázat evangelium.

V další etapě jsme byli vedeni k tomu prosit Pána, aby nám ukázal naše strachy, které nás od osobního vztahu s Bohem oddělují a brání nám žít jako jeho milované děti. Ujistili jsme se jeho přítomností v našich životech a zájmu o nás například veršem „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,20)

Foto: Jana Pinkasová

Foto: Míla Jílková

Někoho mohla překvapit myšlenka, že Boží království je již tady mezi námi. To se může dít skrze naše každodenní odevzdávání se Ježíši, přijímání jeho vůle a moci. Protože: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ (J 6,68) Na závěr jsme si řekli, že evangelizovat druhé může jen ten, koho pro druhé bolí srdce, tak jako Boha. Bez lásky, soucitu, dobroty, skromnosti, pokory a trpělivosti nelze šířit evangelium. (Srov. Kol 3,12)

Pouť jsme měli zpestřenou prohlídkou kaple v Křelovicích s výkladem paní Svobodové. Dorazili jsme ke kostelu Narození Panny Marie v Želivě, kde nás, poutníky ze všech čtyř směrů, již čekal opat P. Tadeáš. V kostele jsme od něj vyslechli krátkou promluvu a dostali další požehnání. Někteří využili možnost svátosti smíření.

Pouť jsme zakončili mší svatou – krásný dárek od Pána: druhá mše v tomto dni. Moc nás to všechny potěšilo. Hlavním hostem pouti byl jediný islandský katolický biskup Dávid Bartimej Tencer, Slovák působící již 20 let jako misionář na tomto ostrově. Z jeho kázání mi utkvělo v paměti a v srdci toto: „Mějme svou vůli sladěnou s Boží vůlí tak jako Panna Maria.“ Asi spíše známe termín „mějme svou vůli podřízenou Boží vůli“, ale „sladěnou“ je výstižnější právě v pohledu na postoj Panny Marie, která takto přijala Boží vůli stát se matkou Ježíše.

Bohu díky za ochranu nejen na této pouti, ale na pouti našeho života směřující do nebeského království. **Kateřina Friedová, Lukavec**

Chvojnovští se modlili u 18 kapliček a křížků

PĚŠÍ PUTOVÁNÍ DO ŽELIVA

na poutní slavnost
Narození Panny Marie

SOBOTA 7.9.2024

Foto: autorka

Z Chvojnova jsme se vydali na pěší pouť do Želiva, abychom již popáté zažili opravdové putování do chrámu Narození Panny Marie. Z naší farnosti nás putovalo 15 a měli jsme mezi sebou vzácnou návštěvu. Sestru Vojtěchu Puldovou, vincentku, která pochází z naší farnosti a působí na misiích v ruském Omsku.

Putování jsme zahájili v chvojnovském kostele, kde nás velice mile přijal a po krátké promluvě nám udělil na cestu požehnání náš nový duchovní správce P. Benedikt R. Machalík. Během putování jsme se tentokrát zastavili u všech kapliček, božích muk a křížků, které jsme míjeli. Jednalo se o neuvěřitelných 18 zastavení, spojených se společnou modlitbou. Tyto stavby jsou součástí naší české krajiny, velmi často u křižovatek cest a při polních cestách. Jsou to mlčenliví svědkové spojení s osudy našich předků, jejich bolestmi, neštěstími, ale i štěstím a s modlitbami za ně, za nás i tuto zemi.

Chci poděkovat zejména Míle Jílkové z Lukavce, která s pěšími poutěmi do Želiva začala již před osmi lety. Seznámili jsme se na Alfa kurzech v Želivě a k jejich lukaveckému putování jsme se přidali. Moje prvotní myšlenka byla: setkání poutníků z různých směrů připomíná paprsky slunce, které se společně setkávají k uc-

tění památky Narození Panny Marie. Symbolika paprsků se nabízí, protože právě na svátek Narození Panny Marie (jemuž je opatský kostel v Želivě zasvěcený) můžeme při západu slunce sledovat Santiniho sluneční korunovaci Panny Marie na hlavních oltářním obraze.

Letos se v Želivě sešli poutníci z nejrůznějších míst: Lukavec, Chvojnov, Věž, Pelhřimov, Služátky, Kojčice, Humpolec, Locket, Křivsoudov, Světlá, Mladá Vožice, Koberovice, Bernartice a z dalších obcí, kterými poutě procházely. Jsme obě rády, že se tato myšlenka ujala a společné putování se dále rozrůstá.

Naše pouť i poutní mše svatá v Želivě probíhala v přátelské, modlitbami naplněné a prosluněné atmosféře, plná Boží přítomnosti. Modlitby při zastaveních a cestou vedla sestra Vojtěcha, které také patří díky. Doufám, že jsme tímto dílkem přispěli k letošnímu Roku modlitby 2024, který papež František nazval „Symfonií modlitby“.

Díky Bohu za ochranu při našem putování. Děkujeme za vřelé přijetí v Želivě.

Jana Pavlíková, Služátky

V Těšenově děkovali za letošní úrodu u křížku v polích

V neděli 1. září se v kapli v Těšenově sešli věřící, kdy děkovali za letošní úrodu a již popáté tradičně putovali ke křížku rodiny Jedličkovy, kde se společně pomodlili a vyfotili. (pk)

Foto: Stanislava Tichá

Tábor Chvojnov: Záchranná mise splněna

Předposlední srpnový týden se na chvojnovské faře konal 13. ročník farního tábora, letos na téma Záchranná mise. V počtu 41 členů jsme vytvořili skvělou partu, užili si spoustu legrace, získali nová přátelství a poznali řadu her. Samozřejmě nechyběl ani tradiční výlet. Tentokrát jsme putovali ke kapli svaté Anny u Pelhřimova, kde jsme společně s naším P. Benediktem slavili mši svatou.

Na závěr můžeme prozradit, že naše záchranná mise byla úspěšná. Společnými silami se nám podařilo přemoci hlavního nepřítele a osvobodit Zemi před zkázou. Děkujeme celé farnosti za modlitby a těšíme se na další společné akce! **Tereza Kostková, Chvojnov**

Poutník z Polska do Santiaga přespal také v H. Cerekvi

Skupina mužů z Góry Kalwarie u Varšavy chodí na poutě k Panně Marii do Čenstochové. Letos se ale jeden z nich, Wojciech Kochański (*1959, foto vpravo), vydal na delší cestu - chce dojít do španělského Santiaga de Compostela, což je nějakých tři tisíce kilometrů.

Má s sebou průkaz poutníka a doporučení duchovní autority, kterým se může prokázat, když chce žádat na faře o nocleh. A to se právě stalo v Horní Cerekvi, kde 31. srpna přespal na faře.

Poutníka se snaží během cesty podporovat jeho kamarádi - a jeden z nich, Krzysztof, ho přijel z Polska podpořit osobně na motorce. "Velice obdivuju jeho vytrvalost a duchovní hloubku. Onemocněl rakovinou a museli mu odstranit žaludek, takže třeba musí jíst častěji a menší dávky. O to má pouť těžší," prozradil o něm Krzysztof, který ho zrovna zastihl, jak zvoní na faře v Horní Cerkvi. V době uzávěrky zpravodaje (18. září) procházel poutník přes Mnichov.

V Pelhřimově se nově rozběhla Farní kavárna

Třetí zářijovou neděli (15. září) se mohli zájemci po dětské mši svaté v Pelhřimově poprvé zúčastnit Farní kavárny. Nejde o nový „podnik“, ale o službu, kterou dobrovolníci v prostředí pelhřimovské fary chtějí zpříjemnit návštěvníkům mše sváteční dopoledne.

"Cílem je nabídnout prostor pro setkání a poznat se blíž s ostatními farníky," vysvětluje iniciátorka Miroslava Havelková. Inspiraci spolu s dalšími čerpala z různých větších měst, z těch bližších k nám kavárny fungují např. ve Strakoniciích či Novém Městě na Moravě, ale také v Počátkách, kde zájemce zvou do Modré hvězdy manželé Reidovi.

Kavárna bude probíhat po

Foto: Miroslava Havelková

dětských mších. Už nyní jsou děti zvyklé chodit na faru hrát deskové hry a nyní mohou rodiče přijít s nimi. A nejen oni, teď se bude moci ve farním sále nebo na dvoře u kávy či čaje setkat každý z farnosti.

„Představa je, že by se během těch deseti kaváren (od září do června, vždy třetí neděle v měsíci) střídala dobrovolná služba. Jedná se o zajištění malého sladkého občerstvení, obsluhu kávovaru a úklid nádobí po skončení. Budeme vděční za všechny, kdo se do této služby budou hlásit,“ uzavírá Miroslava Havelková. (hm)

Ohlédnutí za letními tábory střediska Sít'

Během letních prázdnin proběhly u nás tři skvělé letní pobytové tábory: Velký Ararat, Farní tábor a Malý Ararat. Rád bych na tomto místě poděkoval všem, bez kterých by se tábory nemohli uskutečnit. Tedy bez vás rodičů, kteří jste nám s důvěrou svěřili své děti a bez více jak dvacítky mladých, kteří tábor nejen připravovali, ale také s dětmi celý tábor prožívali. Díky všem.

Starší děti na Velkém Araratu se proměnily v roli detektivů a pátrali po objasnění více jak 100 let záhadné smrti starosty městyse Nová Cerekev Pavla Krále. Díky této události, duším, které byly přítomny posledních chvil starosty, nebyl dopřán zasloužený odpočinek. Rozhodli jsme se jim pomoci tím, že se pokusíme tento neobjasněný případ společně vyřešit. Až po celém vyřešení tohoto záhadného případu jsme těmto duchům jejich (posmrtné) životy změnili a pomohli jim ke klidu.

V polovině července probíhal další tradiční tábor, s názvem Farní tábor. Ten byl plný stop zločinu. Děti pátraly po vyloupení banky, vyloupení zlatnictví, hasily hořící bar, ale vypátraly i žháře. Po celý týden pátrání došli společně k závěru, že za vším stojí tajemný šéf organizovaného zločinu. Ten byl patřičně lapen a řádně odsouzen.

Na táboře Malý Ararat pomáhaly děti bránit starobyrou cerekvickou tvrz před nepřátelskou armádou. Pomáhali Ctiradovi, pánu, z Nové Cerekve. Dojatý Ctirad však musel brzy tvrz opustit a nechal na ní jen své dvě sestry. Popřál svým pomocníkům hodně štěstí, a než nasedl na koně a odjel na svou výpravu, seznámil je se svým přítelem a sousedem Albrechtem, který jim měl být v případě nouze k dispozici.

Kromě jiného došlo k přepadení tvrze malou skupinkou zbojníků, které děti bravurně porazily a dostaly se po krvavých stopách až k raněnému muži, který jim po chvíli přemlouvání prozradil šokující informaci. Za celým plánovaným útokem nestál nikoliv podezřelý Albrecht, ale Ctirad! Ctirad obětoval rodinné pozemky i své nenáviděné sestry, aby umožnil cizímu králi proniknout do českých zemí. Toto odhalení podstatně změnilo celou situaci. Již nebyl podezíraný Albrecht, ale pravda se ukázala v plném světle.

Martin Běhal, Sít' Pelhřimov

Velký Ararat

Foto: archiv
Martina Běhala

Farní tábor

Malý Ararat

Úvodní slovo k seriálu o našich farnostech

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

cílem tohoto nového seriálu je představit historii a současnost míst, kde společně prožíváme svůj duchovní život, s důrazem na stávající situaci a aktivity. Nebudeme počítat účastníky nedělní mše, lakovat situaci na růžovo, ale ani hledat sporné body. Chceme "načrtnout" obrázek onoho místa tak, aby mohl inspirovat ostatní farnosti v tom dobrém a aby celý seriál propojil náš vikariát v jedno společenství.

Jistě víte, že naši kněží dnes spravují dvě, tři i více farností. Není v našich silách představit zevrubně úplně všechny farnosti, proto náš seriál stojí na **tzv. "sídelních" farnostech**, tedy místech, kde sídlí dotyčný farář (*plán dílů seriálu - viz rámeček vpravo dole*).

Tereza Páralová pro tento účel vytvořila krásné, zdravě idylické **kresby** oněch desíti stěžejních kostelů zvenjšku (a ještě ji nějaké zbyly - viz *Vyskytná vpravo*). Jak jste si už všimli, kresba bude zdobit obálku, časopisy s díly seriálu tak mohou budit i umělecký dojem.

Uvnitř na kresbu navazuje **první část** seriálu, kde se věnujeme liturgickému prostoru "sídelního" kostela. Není to architektonicko-stavební soupis, spíš vybrané zajímavosti, které mohou zaujmout a oslovit i laika, který bude mít chuť onen kostel navštívit. Poté alespoň snímkem představíme další farní a filiální kostely v okolí

Dole budou v rámečcích uvedeny pravidelné mše svaté ve vyjmenovaných kostelích a datum jejich poutí. Vše doplňuje seznam přifařených vsí.

Ve **druhé části** představujeme osobnost správce farnosti. Na stručný životopis navazují čtyři otázky (pro všechny stejné), kde kněz může zmínit osobní cestu ke svému poslání, svůj "recept" na duchovní správu, ale i názory na dnešní úlohu církve. Rozhovor doplní stručný výčet předchozích kněží - víme samozřejmě, že toto bude oříšek hlavně tam, kde docházelo ke slučování farností. V rámečku najdete i kontakt na duchovního správce, případně web.

Třetí část je možná nejtěžší, protože je nejsubjektivnější. Zde dáváme prostor 2-3 místním laikům, aby mohli sdělit své cenné osobní vzpomínky, postřehy, starosti či plány. Jsme si vědomi, že už výběr těchto lidí je značně subjektivní. Přesto se o něj chceme pokusit na základě tipů z daného místa a ve spolupráci s knězem. Asi se shodneme, že dotyční nemají být nějakým "fun clubem pana faráře", ale aktivní laici, kteří s farností nějak "drží basu". A vybrané jedince pak prosíme, aby ono stručné svědectví ze skromnosti neodmítali.

A cílem svědectví těchto laiků opět není zahltit čtenáře výčtem duchovních "zásluh" nebo realizovaných stavebních počinů, ale ukázat, na co jsou místní farníci zdravě hrdí a čím by se třeba mohli inspirovat lidé v jiné farnosti. Anebo kde oni vidí možnosti zlepšení.

Toto povídání ve větších farnostech doplní rámeček s pravidelnými aktivitami, resp. společenství s kontaktem na organizátora.

Věříme, že společně s vámi "v terénu" přineseme pravdivý a inspirativní obrázek našich farností. A že výsledkem bude chuť prohloubit náš duchovní život i vděčnost za to, jaký tu máme výběr aktivit, mší a duchovních. Děkujeme za toleranci neúplnosti a za přízeň a budeme vděční za zpětnou vazbu. **Jan Mazanec a Tomáš Březina**

Seriál poběží podle abecedy vždy ob dva měsíce (bude se střídát s tématy). **Plán:** 1. Božejov a okolí (správce P. Lovaš), 2. Černovice a okolí (P. Sćeraszewski), 3. Červená Řečice a okolí (P. Dobranský), 4. Horní Cerekev a okolí (P. Brácha), 5. Chvojnov a okolí (P. Machalík), 6. Kamenice nad Lipou a okolí (P. Šika), 7. Lukavec a okolí (P. Sklenka), 8. Nový Rychnov a okolí (P. Konopík), 9. Pacov a okolí (P. Šmejkal), 10. Pelhřimov a okolí (P. Sláčík a P. Žák).

Božejov - sv. Jiří

Na to, jak působí věž kostela vcelku masivně, vnitřek je spíše menší a nižší, ale o to útulnější. Jak už to u většiny našich vesnických kostelíků bývá, původně gotický

kostel ze 14. století byl v 17. století přestavěn v raně barokním stylu a teprve tehdy také vyrostla zmíněná věž. Gotická je jen křtitelnice.

Dojem útulnosti uvnitř posilují barokní fresky na stropě presbytáře, objevené teprve před 70 lety. Před čím návštěvníkův pohled určitě neunikne, je velký kříž, který visí na provazech nad vstupem do presbytáře. Inspiraci pater Lovaš našel na rodném Slovensku. Tím ale tyto - jeho novinářským slovníkem „pikošky“ - nekončí.

Když ze vstupní chodby vyjdete do středu kostela a otočíte se, uvidíte za vámi schované dveře do zpovědní místnosti. Ta tak decentně "ukrojila" část chodby. Vznikl tím "odhlučněný" prostor", kde se (při svátosti smíření či při rozhovoru s knězem) sedí na pohodlných židlích, nechybí ani lampička. V zimě pak přichází čeká další překvapení: uvnitř se postaví a rozsvítí plynový infrazářič. Jak otec Karol vysvětluje, v menším kostele svůj efekt má a lidé jsou za něj rádi.

V kostelích většinou nevisí podobizny světských panovníků. Zde je ale na zdi umělecký portrét Jana Kryštofa Leskovce, který stál za zmíněnou velkorysou barokní přestavbu. A zároveň tehdy povolal do Božejova želivské premonstráty. A dnes se tento kruh uzavřel tím, že po řadě let je opět správcem místní farnosti premonstrát.

Ze sakristie lze projít zahradou přímo na faru. Uzavřená a udržovaná zahrada mohla kdysi být ideálním útočištěm kněze-samotáře. Tím ale zdejší farář není, takže tu třeba pracuje řezbář nebo relaxují hosté, kteří hlavně v létě pobývají na faře, opravené s citem k historii, a přitom moderně vybavené. My zde zastihneme paní Strnadovou a paní Plešákovou, jak zrovna gruntují po hostech.

Ústrašín - Nanebevzetí Páně

Libkova Voda - sv. Petra a Pavla

KOSTELY, POUTĚ A MŠE

1) farnost Božejov:

farní kostel sv. Jiří - pouť 24. dubna

obvykle: Po, Út, Pá - 18.00, St a So - 8.00, Ne - 9.00

filiální kostel Nanebevzetí Páně v Ústrašíně

přifařené vsi: Nová Ves, Ondřejov, Vlásenice-Drbohlavy,
Střítež, Bor

- - -

2) farnost Libkova Voda:

farní kostel sv. Petra a Pavla - pouť 29. června

Ne 10.30

přifařené vsi: Čelistná, Mezná

(poutní mše v kaplích dle jejich zasvěcení)

Nejsme tu pro ty dokonalé, říká někdejší novinář

P. PhDr. ThMgr. Karol Gottschalk LOVAŠ, PhD., OPraem (*1976 v Trnavě) působil jako reportér Rádia Twist. Vysvěcen na kněze byl roku 2009, přijal řeholní jméno Gottschalk a stal se členem želivských premonstrátů. V Božejově působí od r. 2011. Pořádal tu i koncerty a besedy s osobnostmi. Učí novinařinu a je autorem 12 knih, mj. rozhovoru s třemi prezidenty Slovenska.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Dlouhá. Stal jsem se knězem v roce 2009. Bylo mi 33 let. Kristovy roky. To už by měl mít člověk rozum. A vědět, co minimálně nechce. To byl i můj případ. Věděl jsem, že nechci už dělat novinařinu. Po těch letech vysoké politiky, které jsem se jako reportér a moderátor věnoval, jsem chtěl dělat něco smysluplného. Být užitečný. A tak jsem se rozhodl studovat teologii. Znal jsem pana opata Bronislava (*želivský opat Bronislav Kramár - pozn. red.*), pocházel z vedlejší vesnice. Přijal mě do kláštera a poslal na studia do Prahy. Dnes už bych zřejmě z novinařiny neodcházel. Protože vím, že štěstí bylo tehdy také v ní. Jen já jsem byl příliš mladý. Ze stejného důvodu ale nemám potřebu se vrátit. Protože štěstí je i tady a teď. Nikdy není něčím mimo nás, je naší součástí. Život máme k tomu, abychom si vzájemně „potykali“.

Co se Vám na Vámi spravovaných farnostech líbí?

Jejich pestrost. I když jsou Božejov a Libkova Voda sousední vsi, každá je jiná. Lidé v nich jsou jiní. Moc jsem se od nich naučil a stále učím. Skutečná moudrost je ukryta v jednoduchosti prostých lidí. Lidé na vesnici jsou moudří. Snažím se tu moudrost ukazovat i svým studentům – budoucím novinářům. Zprostředkovat jim skutečný život obyčejných lidí. Učím je vycházet z jejich komfortních zón – studentské, pražské, intelektuální. Mým vzorem je Karel Čapek. Typický pražský kavárník. Na rozdíl od těch dnešních on z té kavárny dokázal vyjít. Rozuměl obyčejným lidem. A oni jemu. Nebál se jich. Když dělali moji studenti reportáž s insemiátorem

Janem Hladkým, ptali se ho: „Co se stane, když přijdete ke krávě pozdě?“ On odpověděl: „Nic se nestane. Kráva počká. To jen my lidé jsme nedočkaví.“ Kolik moudrosti v odpovědi muže z vesnice...

Jaká je Vaše pastorační zásada (heslo, motto)?

Fac bonum! Buď dobrý! Všude, kde jsou lidé, dá se žít. Ovšem jen tam, kde jsou lidé spokojení a šťastní, se dá žít spokojeně a šťastně. Obyčejně pro to také musíme sami něco udělat. Tak se snažím.

Jaká má být podle Vás církev 21. století?

Otevřená. Přijímající. Milující. Odpouštějící. Co sami žádáme, chceme a očekáváme, bychom také měli být schopni nabízet. Můžeme se tak stávat podobnými Ježíšovi. Musíme pochopit, že nám patří *právě tento* svět. Žádný jiný. Nesmíme rezignovat a čekat na nějaký lepší. Musíme pochopit, že už nežijeme v době Marie Terezie, kdy kněz jako jeden z mála uměl číst a psát. Dnes to umí i ostatní. Neměli bychom propadnout našim ideálům - ideálnímu světu, ideálními lidem. Neodáváme panice a panny (Bohu díky, když se občas nějaký vyskytnou). Ale my jsme zde i pro ty ostatní: neideální, nestoprocentní. Co máme pro ně? Co jim umíme nabídnout? Nedávno přišel za mnou mladý muž, bývalý ministrant: „Otče, pokřtíte nám dceru?“ „A jéje, Marku, Vy už jste otec? Gratuluji. Vám i paní.“ „Máme problém, pane faráři. Nejsme oddáni.“ „To přece není problém. Směřuje váš vztah k manželství? Pro mě jste hrdinové, kteří přijali dítě do svého života. Přijďte na poučení.“ A za nějaký čas po křtu jsem oba rodiče oddával. Bůh používá dvě základní pracovní metody ve vztahu k nám. Jsou nimi přijetí a inspirace. Bez prvního není možné druhé. Jsou šancí i pro církev v 21. století. Fungují. Na rozdíl od příkazů a zákazů. Přijetí a inspirace jsou naší společnou nadějí.

kontaktní údaje - kněz

mobil: 733 741 029
e-mail: lovaskarol@gmail.com
Facebook: Karol Lovaš
Na faře se lze také **ubytovat**:
ubytovanienafare@gmail.com

předchozí kněží - Božejov

P. Stanislav Cetlovský 1951-55
P. František Peroutka 1955-67
P. Jaroslav Kourek 1967-86
P. Josef Charypar 1986-93
P. Karel Zeman 1993-2011

Orloj funguje a kříž nespádl. Jen tu chybí mladí

Z inspirativních počinů božejovské farnosti jistě můžeme jmenovat místní vánoční živý orloj. „Ve věži jsou dvě okénka a v nich se střídají apoštolové a pak i Svatá rodina včetně Panny Marie, svatého Josefa a Ježíška. K tomu ze země hraje živá hudba. Je to hezké, přijdou i lidi, kteří do kostela nechodí,“ vysvětluje Miroslav Drbal, který bydlí v Ústrašíně a funguje tak i jako „taxikář“ při svozu starších žen na mši. Na vánoční akci se podílejí místní hasiči, myslivci i fotbalisté.

Další věc, která by mohla oslovit i jiné farnosti, zmiňuje jedna z lektorek, Veronika Žezulářová ze Stříteže. „Funguje u nás střídání osmi až deseti lidí, kteří čtou čtení. Paní Špičková nám vždy vyrobí rozpis asi na dva měsíce dopředu,“ říká. A z pozitiv farnosti dál jmenuje to, že v Božejově je mladá varhanice (Aneta Strnadová), že se pořád drží poutní mše i v malých kaplích v okolí (Bor, Střítež...) a také že přetrvává tradice pohřebních průvodů na hřbitovy, při nichž se pozůstalí mohou se zemřelým „pořádně“ rozloučit.

„Opravila se tu fara, musíte se dojít podívat hlavně nahoru, tam je to moc pěkné. Hostům se tam líbí, teď jsme přes léto měli plno,“ pokračuje ve výčtu pozitiv paní kostelnice Miloslava Strnadová. Je to tam pěkné i díky ní, protože jak bylo už zmíněno, kromě kostela se spolu s paní Plešákovou stará také o úklid fary.

Stálé společenství ve farnosti není, ale ženy zde „drží“ pravidelné modlitby růžence, v postě střídané křížovou cestou. Se „zlepšováky“ uvnitř kostela, zmíněnými v úvodu seriálu, se všichni tři oslovení popasovali. Zpovědní místnost s židlí prý ocení hlavně starší, kteří nemusí dělat „gymnastiku“ na

klekátku ve zpovědnici. „U toho kříže nad obětním stolem jsem se ze začátku bál, jestli se nepřetrhne lano, ale drží dobře. A je to zas něco nového,“ říká Miroslav Drbal. „A díky infrazářiči je tam v zimě opravdu příjemně. Investice do vyhřívání lavic by asi byla nedostupná,“ uvažuje Veronika Žezulářová.

Co se týká „lidského potenciálu“ farnosti, všichni tři oslovení se shodují, že tu chybí mladá generace. „Když nám pan farář při mši ve všední den děkuje za společenství, tak si říkám, ještě že společenství mohou být i dva lidi. Musíme být i za to vděční. Ale proč někteří nemůžou ve všední den na půl hodiny přijít do kostela? Někdy se aspoň v neděli přihrne víc lidí, ale po mši zas nepočkají, jsou zvyklí ihned odcházet, jako když strelí do vrabců,“ směje se Miroslav Drbal.

„Mladých tu opravdu není moc. Kdysi jsme mívali silvestra na faře, později i na faře v Nové Cerekvi, ale už se to nedrží,“ vzpomíná Veronika Žezulářová. Co by ještě ve farnosti ocenila? „Mohlo by se zase víc jezdit na poutě na tradiční poutní místa, jako je Lomeček nebo Kájov, klidně i spolu s jinou farností,“ přemítá.

Idylka na farní zahradě

Z Facebooku P. Karola Lovaše

"Pani Trnková je obyčajná dedinská žena. Žije v domove dôchodcov. Na hody som ju priviezol domov. (...) Na spiatočnej ceste sme sa zastavili za synom v neďalekom ústave. Bola spokojná. "Som dlžníčka, pán farár". "Nie ste. Iba vraciam dlh. Pamätáte, keď som šiel pred rokmi na koberček k biskupovi? Zabili ste kvôli mne dve husi." Pani Trnková ma naučila, že nikto nie je obyčajný. Sú len ľudia, ktorí ľúbia. A potom sú tí, ktorých to môžeme naučiť."

Vděčnost za to, že jsme mamce dopřáli domácí péči

Blížilo se druhé výročí odchodu její maminky, když se paní Ludmila (na snímku vpravo) rozhodla podělit o svůj příběh, aby ukázala, jak moc může domácí hospicová péče pomoci. I když její vyprávění oživuje bolestné vzpomínky, Lída je plná vděčnosti za to, že mohla mít svou maminku do poslední chvíle doma.

S láskou vzpomíná na svou rodinu, která vždy držela pohromadě. Všichni žili blízko sebe v jedné vesnici a denně se navštěvovali. Prarodiče hráli důležitou roli v životě vnoučat a byli pro rodinu oporou. V roce 2013 se však začaly objevovat zdravotní problémy. Lídina maminka musela začít používat francouzské hole. Jejímu muži, Lídinu tatínkovi, pak objevili nádor v čelisti, na který v krátké době zemřel. Maminka zůstala na rodině závislá, ale i přes bolestnou ztrátu si zachovala silnou vůli žít.

Maminka byla podle Lídinych slov z rodičů vždy ta nemocnější – cukrovka, nadváha, špatný tlak. „Taťku nic netrápilo, na nic si nestěžoval, byl štíhlý, nekouřil, rád chodil na procházky, byl to moc hodný chlap, kterému stačil k životu les a rodina. Jeho náhlý odchod ještě před sedmdesátkou byl pro nás všechny velký šok, se kterým jsme se dlouho vyrovnávali. Umíral sám v nemocnici a my jsme pořádně nevěděli, že už ta chvíle přichází. I kdyby, stejně bychom netušili, co jiného dělat. Mrzí mě, že jsme mu nemohli dopřát to samé, co mamce. Když potom odcházela ona, vím, že už bych po zkušenosti s taťkou nesnesla pomyšlení, že je někde sama v nemocnici,“ ohlíží se zpět Lída.

V roce 2019 došlo k dalšímu zvratu, když maminka zkolabovala kvůli otravě krve a přišla o nohu. Lékaři předpovídali, že nepřežije, ale ona se překvapivě zotavila a vrátila se domů. I s jednou nohou se snažila zvládat co nejvíc věcí sama, ale v posledních týdnech života začala být zmatená a smutná. Nakonec jí diagnostikovali nádor v hlavě, což byla zpráva, která rodinu šokovala.

Lída byla rozhodnutá postarat se o maminku doma, čemuž

výrazně pomohla podpora jejího zaměstnavatele a pomoc charitního týmu. Přestěhovala maminku k sobě a společně s týmem Domácí hospicové péče se o ni láskyplně starala. Maminka byla vděčná, že ji nenechali v nemocnici, kde se cítila izolovaná.

V polovině května 2022, obklopena svými blízkými, maminka tiše zemřela. I přes veškerou sílu, kterou Lída prokázala, sama sebe pokládá za „sraba“ ve srovnání s matkou, která byla vždy tou silnější. Proto dcera připisuje týmu Domácí hospicové péče Iris zásluhy nejen za odbornou pomoc, ale také za psychickou oporu, kterou jí poskytl.

Pro Lídu byla domácí péče důležitá hlavně proto, že by po zkušenostech s odchodem tatínka nesnesla pomyšlení, že je její maminka sama v nemocnici. Utěšuje ji vědomí, že takto mohla strávit poslední dny života obklopená těmi, které milovala. „Celá rodina si uvědomila, jak moc pro nás tým z domácího hospice udělal,“ říká Lída s vděčností, která v ní přetrvává dodnes.

Dominika Dufková, Charita
(zkráceno, celý příběh najdete na tomto odkazu:)

Vlastně až v padesáti letech mi plně došlo, jak moc nás Pán Bůh miluje, říká Pavel Dvořák

Vyrůstal jsem v tradiční křesťanské rodině, kdy jsme byli vychovávaní v tom, že se v neděli chodí do kostela, že se doma ráno a večer modlíme, že se v květnu chodí na májové. Rodiče nás tak vedli. Ale dělali jsme to proto, že se to tak dělalo. A nezažil jsem nic jiného. A když jsem měl jít na vojnu, tak mi naši řekli: „Taky si tam někde zajdi do kostela.“ A já jsem si v duchu říkal: „Tak na to

asi opravdu nebudu mít čas ani chuť.“ Protože mi to vůbec neleželo na srdci. A odcestoval jsem vlakem do Hlohovce – na jihozápadním Sloven-sku, což v té době byl docela zbožný kraj.

Do té doby jsme v rodině žili spíš sami pro sebe, celkem jsme nikoho nenavštěvovali a s nikým se hlouběji nepřátelili. A teď jsem byl najednou nucený se o sebe postarat mezi lidmi, které jsem vůbec neznal. A tak jsem začal podvědomě hledat oporu, ale nebyl jsem zvyklý hledat ji v Bohu.

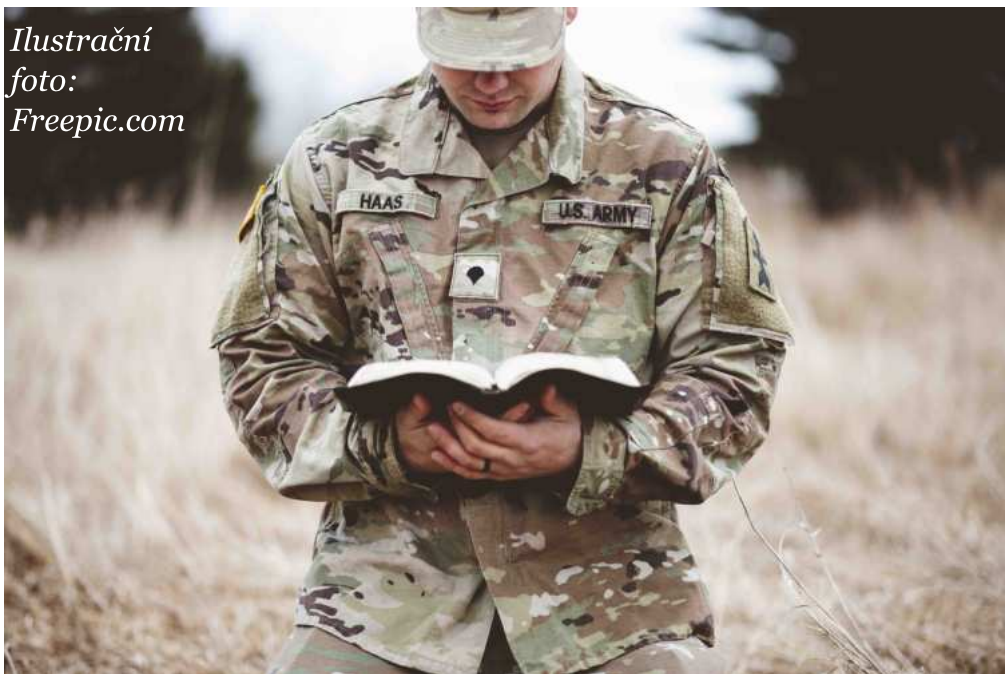
Setkal jsem se tam s Dušanem, narukovaným vojákem, který mě hrozně upoutal – byl věřící, později se z něj stal kněz. Byl úplně jiný než ostatní. Ne že by byl mluvný, že by svědčil slovem, ale svědčil svým chováním. Ke všem byl milý, zdvořilý, usměvavý. Když se vojáci cpali ve frontě, on se nikam nedral. A přesto nebyl „uťáplý“. Byl výborný sportovec, vynikající běžec a plavec, chlap se sportovní postavou.

Správčili jsme se a nějak jsme začali sdílet svoji víru. Dostal jsem od něj kapesní Bibli, kterou jsem mohl nosit v bundě, a tajně na záchodě jsem ji dychtivě četl. Najednou mě Písmo hodně oslovovalo. Riskoval jsem i to, že kdyby u mě nebo u něj tu Bibli našli, tak jdeme do Sabinova – vězení na východě Slovenska.

Modlitba u muničního skladu

Dušan mě pak ještě dovedl k jednomu četaři, se kterým jsem se taky správil. Společně jsme se modlili a oba mě dovedli k jedné

*Ilustrační
foto:
Freepic.com*

rodině v Hlohovci, která poskytovala věřícím vojákům zázemí. Hlídkání muničního skladu pro mě byly úžasné chvíle, protože jsem je mohl prožívat v modlitbě a v čtení Písma.

Dnes to vidím tak, že si mě právě tehdy a tam Bůh nějak „vytáhl“ a povolal. A to způsobem mimořádným. Právě tam se jednalo o první vylití Ducha, aniž bych to tak uměl pojmenovat. Ale citelně jsem pociťoval Boží přítomnost, to, že se o něj můžu opřít, a že když za něco prosím, tak vím, že mě slyší. Zkrátka náš vztah se tam prohloubil.

Do té doby jsem totiž osobní rozhovor s Bohem vůbec neznal. Některé duchovní zážitky byly tak silné, že se o tom ani nedá mluvit – třeba sny, ve kterých se mě Ježíš dotknul. Z toho se potom odvíjel celý můj další duchovní život. Bylo to vlastně moje obrácení z vlažného nedělního katolíka na člověka, který poznal Boha osobně.

Pak jsem se jednomu veliteli znelíbil, a poslal mě z Hlohovce do Chebu, kde jsem zažil jiný typ vojny. V Hlohovci vojna fungovala, kdežto v Chebu byli vojáci za trest, vězni, vyvrhelové... Měl jsem z toho šok. Ale díky Bohu jsem se dostal na rotu, kde byli normální lidi. Aspoň za to jsem byl Bohu vděčný a znovu jsem poznal, jak se i tam o mě Bůh stará. Řekli mi, že mě na 14 dní přesunou s nákladňákem do Karlových Varů. Nechtělo se mi tam, byl jsem z toho špatný. Protáhlo

se to na skoro tři měsíce. Ale zase jsem se dostal mezi lidi, kteří byli fajn – a hlavně jsem měl možnost chodit denně na vycházky a do kostela, kde jsem se seznámil s jedním Slovákem, se kterým jsem se spřátelil a doteď jsme v kontaktu. Kolem šedesátky byl vysvěcen na kněze, dnes je mu 83 let a má pořád mladou mysl. Takže jsem opět zažil to, že i když mě Bůh posílá někam, kam se mi nechce, tak se o mě postará.

Životní rozhodnutí

Po návratu z vojny jsem Boží vedení silně vnímal při hledání své budoucí manželky. Myslím, že je dobré, aby Bůh byl přítomen v důležitých životních rozhodnutích.

Kdybych měl vzpomenout další konkrétní lidi, kteří mě ovlivnili, tak v hlubší minulosti to určitě byl tehdejší náš kněz P. Jaroslav Kadlec, kterému jsem se snažil pomáhat, byl už tehdy starší. Byl to horlivý, vytrvalý kněz, který se navzdory svým zdravotním problémům snažil sloužit až doslova do posledního dechu. A dnes jsou to kněží, kteří jsou i mimo naší farnost, ale mám s nimi velmi osobní vztah, dokážu se s nimi sdílet o spoustě rozhodování a starostí.

Objevení charismat

Co se týká pak života v manželství, dlouhou dobu byl stav mojí víry tak nějak stejný. Impulzem, který stojí za zmínku, pro mě bylo chlapské hnutí, kde jsem se nejprve dostal na celostátní setkání v Křižanově a pak i zažil rituál iniciace, což mě taky změnilo. Dostal jsem se najednou někam, kde jsem to vůbec neznal.

Další zlom, tentokrát už výraznější, nastal teprve před pár lety. Na spolču manželů jsme začali probírat synodu od papeže Františka. Svatý otec se v dokumentech k synodě zmiňoval o tom, aby se lidi ve farnosti dobře cítili, aby se ti silnější dokázali postarat o ty slabší, aby se někdo postaral o nové lidi, kteří se tam objeví atd. Aby se církev změnila, byla lidštější, nelpěla jen na dodržování pravidel.

Krátce potom zde měla Pavla Petrášková přednášku o charismatech. To mě taky velmi oslovilo – a začal jsem se ptát, jaké charisma mám. Myslím si, že moje charisma je v tom starat se o ty slabší, vyslechnout člověka a ujmout se „nových“ lidí - ať už v práci nebo

ve farnosti. Nějak to v sobě mám a nedělá mi to problém si těchto lidí všimnout. Jdu za člověkem, který je nejistý, a pokouším se ho nějak zkontaktovat, nabídnu mu pomocnou ruku. Definitivně jsem se přestal za víru stydět. Ne že bych se s ní vtíral, ale cítím, že je dobré o ní mluvit, když je potřeba. Na letošní charismatické obnově v Táboře jsem prosil také o dar uzdravování: nejen těla, ale i duše a hlavně vztahů.

Zkušenost ze Želiva

Nemůžu nezmínit, co pro mě znamenal víkend v Želivě, kde přednášel Vojtěch Kodet a bylo

to pro mě hodně silné, jelo se na hlubinu, seznámil jsem se také s dalšími chlapy z Pelhřimovska, kteří mě zase posunuli dál, bylo to úžasné chlapské společenství – a vyústilo to ve vylití Ducha svatého. Od té doby jsem si Želiv zamiloval.

Dalším důležitým zlomem pro mě byl seminář v Duchu svatém podle P. Sieverse v letošním roce. Rok předem mnou tam chodila moje manželka a viděl jsem na ní proměnu, která se s ní udála, pochopil jsem, že je to dobrá a důležitá věc. Setkal jsem se znovu s dalšími lidmi, s Duchem svatým, zamiloval jsem si víc čtení Písma.

Modlitba chval

Za ty roky se proměnil i můj způsob modlitby. Je osobnější. Dříve jsem neznal chvály. Sice jsme chodili na chvály do Pelhřimova, ale nerozuměli jsme jim, byly to pro nás „jen“ hezké písničky. Až když tady v Cerekvi společenství Hagios začalo pořádat chvály, tak jsme se k nim dostali blíž – bylo nám to líp vysvětleno, přečetli jsme si, co o nich píše Bible, kde se vyloženě vybízí, aby lidé Boha chválili.

*Thdr. Jaroslav
Kadlec, významný
český církevní
historik a farář
v Horní Cerekvi a Veselé.*

A z vidění jednoho člověka jsme se dozvěděli, že když tady na zemi jsou chvály, tak ty nebeské chvály se na chvíli ztiší a jakoby se „vyvýší“ ty pozemské nad ty nebeské.

Modlitba chval je plnohodnotná modlitba jako každá jiná a pro mě osobně je hodně důležitá.

Milující Bůh

Kdybych to měl zobecnit, tak je podle mě důležité být otevřený, nežít v bublině, kde je člověk na něco zvyklý, a myslí si, že mu to stačí – a nechápe, že mu to nestačí.

A také se dál vzdělávat, číst nebo aspoň poslouchat přednášky –

například od zmíněného víkendu v Želivě hodně poslouchám přednášky Vojtěcha Kodeta, jsou pro mě inspirativní, vypisují si některé věci, které také pak můžu probrat s dalšími lidmi. Samozřejmě čím víc se člověk snaží odevzdat Bohu, tím víc musí počítat, že se to Zlému nebude líbit.

Snažím se tak na Boha myslet co nejčastěji, i v noci, být s ním sám, odevzdat se mu, říct: „Jsem tu, použij mě.“ Daří se mi to hlavně ve chvílích „vyklidnění“ – kdy se snažím chválit, říkám: „Ježíši, miluju Tě.“ Nebo když se vzbudím v noci. Podařilo se mi s modlitbou propojit i můj současný koníček, běhání dlouhých tratí – jsem hodinu s Bohem a běhám „za někoho“, za dotyčného se cestou modlím, děkuju a prosím za něj. A sami mi „naskakují“ lidi, na které takto mám myslet.

A tak jsem vlastně až ve svých 50 letech zjistil, že Bůh chce jen to, abychom ho milovali a poznali to, že on miluje nás a jsme pro něj jedineční. To jsme mimochodem plně s manželkou zažili na semináři Otcovo srdce v Želivě. Tam jsme si hodně věcí uvědomili a ujasnili si, že Bůh každého z nás miluje nepředstavitelnou láskou. Každého znal jménem, ještě než se narodil, a každého bude volat jménem, až bude umírat.

Pavel Dvořák, Horní Cerekev

*Ilustrační foto:
Josef Polehňa/Člověk a víra*

Kaple pod Křemešníkem se opravuje. A měla štěstí

Město Pelhřimov v létě začalo opravu kaple sv. Jana Křtitele pod Křemešníkem, kterou v prosinci loňského roku významně poničil pád stromu. Následkem této události došlo k vážnému poškození krovu, klenby i štítu. Škoda se bohužel nevyhnula ani cenné plastice Františka Bílka, která zdobí štít nad vchodovými dveřmi.

Oprava kaple zahrnuje demontáž poškozené krytiny, krovu a štítu, jejich likvidaci a následnou montáž nového krovu včetně bednění a nové modřínové šindelové krytiny. Práce se dále zaměří na opravy říms, omítek, vyzdění štítu a kompletní nátěr zdiva. Financování opravy je zajištěno převážně z městského rozpočtu, avšak důležitou podporu poskytuje i veřejná sbírka, kterou zorganizovala Matice Křemešnická. Místostarosta Karel Kratochvíl ocenil tuto iniciativu a uvedl, že prostředky ze sbírky výrazně sníží tlak na městský rozpočet. K 15. září tato sbírka vynesla již 380 tisíc Kč.

Vedení města Pelhřimov tímto srdečně děkuje všem, kteří se do sbírky zapojili a přispěli na obnovu této významné památky.

Pelhřimovské noviny

Když jsme šéfredaktora Pelhřimovských novin Kamila Vaňka poprosili o přetištění textu výše, přidal aktuální informace, které se týkají stavu po vichru během tlakové níže Boris v půlce září. Při něm u kaple spadly asi čtyři buky. A jako zázrakem kapli neublížily, dokonce lešení vlastně zastavilo větev jednoho z nich a tak kromě drobných "oděrek" ochránilo stavbu. Odklízení stromů tak zpozdí opravy, ale ne zásadně.

Foto výše MěÚ Pelhřimov (18. 8.), níže FB Pelhřimov Anonymní účastník (15.9.)

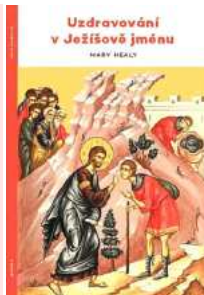
Kněží Pavel Zahradníček a Marek Dunda (působí ve Fatymu) vydali přehlednou a čtivou publikaci s fotkami o méně známých svatých a blahoslavených se vztahem k naší zemi. Jsou zde: Bl. Titus Zeman, bl. Maria Paschalis, bl. Marie Restituta, sv. Edita Steinová, sv. Edmund Kampián, bl. Hroznata. Jsou to lidé, ve kterých máme pozoruhodné vzory víry a mocné přímluvce v nebi.

Kniha navazuje na známých Pět jazyků lásky, které řadě lidí pomohly zachránit vztah. Tentokrát jde o omluvu, jednu z nejtěžších věcí v životě. Tam, kde někdo omluvu čekal, ale nedočkal se, může dojít k odcizení. Co když ale druhý omluvu nepřijme? Jak se správně omluvit? A co když omluva pro každého znamená něco jiného? Za tip děkujeme P. Martinu Bráchovi.

Nelze být duchovně zralý a zároveň emočně nezralý. K tomuto závěru autor dospěl díky zkušenostem se sebou samým i s lidmi, které se jako pastor pokoušel vést ke Kristu. Jeho služba i rodinný život byly poznamenány emoční nezralostí a vnitřní rozervaností. Podobně jako mnozí potlačoval své emoce, vyhýbal se konfliktům a nepřijal své limity. Za tip děkujeme Miluši Jílkové.

Kniha Uzdravování v Ježíšově jménu patří k nejkvalitnějším pojednáním na téma uzdravování Boží mocí za desítky let. Její autorka, Mary Healyová, americká teoložka a misionářka (autorka knihy Muži a ženy jsou z ráje), pořádala semináře o uzdravení i v Čechách. Dokáže v sobě spojit vzácnou kombinaci vynikající znalky Bible a živé víry, která ji vedla ke zkušenostem se službou charismaty.

Refresher je online lifestylový magazín pro mladé. V sérii Profese si pozvali pražského kněze Františka Čecha. S ožehavými dotazy (plat kněze, vztah k drogám, zneužívání dětí) přímo od sledujících si poradil s elegancí. Tak třeba na otázku, co je hřích, odpověděl: "Je to sviňárna vůči někomu - ať už je to druhý člověk, Bůh, ale i já sám."

Slováci majú radu kresťanských podcastů nebo YT kanálů. Jedním z nich je Godzone daily. V tomto jeho videu vystupuje slovenská zpěvačka a zakladatelka hudebního projektu pro děti Spievan-kovo Mária Podhradská. Hovoří nejen o tom, jak ji ovlivnila manželova leukémie, ale také o své cestě ke službě a o tom, jak se pokusit předat víru dětem.

"Bratři, cesta k dokonalosti je cesta ke stále větší jednoduchosti, říkaval jeden spolubratr," zdůrazňuje 102letý život františkán Vladimír Benedikt Holota (má svůj YT kanál). I o internaci, kterou prošel v 50. letech, psal v knize *Nebyl jsem hrdina* s humorem. Nadhled mu jistě nechybí. Za tip děkujeme Martině Lagronové.

Tip na pouť: Uherský Brod - olomoucká arcidiecéze

Uherský Brod, ležící v podhůří Bílých Karpat, je nazýván „městem Královny sv. růžence“. Již téměř tisíc let se zde slaví Růžencové pouť, které se konají o 1. říjnové neděli. Samotné slavnosti jsou spojené s bohatým duchovním programem. **Letos připadají na 5. a 6. října.**

Původ poutního místa je spojen s pověstí o vyslyšené prosbě, vděčnosti a snu, ve kterém Panna Maria žádala vystavět kapli v místě, kde roste růžový keř. Dnes zde nalezneme dominikánský klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Největší ozdobou chrámu je růžencový oltář s obrazem Černé Madony. Podle živé legendy byla původní ikona uloupena na začátku 14. století a dostala se do Čenstochové v Polsku. Brodský obraz Královny posvátného růžence je dodnes uctíván s největší zbožností, i proto roku 1997 proběhla jeho korunovace papežskými korunkami posvěcenými v Římě sv. Janem Pavlem II. Každý poutník, který chrám navštíví první neděli v květnu, může získat plnomocné odpustky. (tb)

Foto: Člověk a víra

Soutěž: poznejte fotku

Minulý úkol (vlevo), **pramen svatého Vojtěcha u sv. Kateřiny u Počátek** správně uhodli Petr Janko, Jana Heřmánková a Martina Nýdrlová.

Tipy na nové foto (vpravo) pošlete **do 15. října** na mazanec@centrum.cz nebo na WhatsApp (775 269 206).

Kdo první uhodne, obdrží knihu z produkce Matice křemešnické, které tímto děkujeme.